

ປື້ມຄູ່ມືວິຊາການລ້ຽງແບ້ສຳລັບຊາວບ້ານ

0037

ອະນຸຍາດໂດຍ: ທ່ານ ຂັນທອນ

ປີ 2003

ປຶ້ມຄູ່ມືວິຊາການລ້ຽງແບ້ສຳລັບຊາວບ້ານ

ການຄັດເລືອກສະຖານທີ່

❖ ສະຖານທີ່:

ພວກທ່ານມີສະຖານທີ່ແລ້ວຫລືຍັງ ?

1. ເປັນບ່ອນນຳບໍ່ຖ້ວມ ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍມີລົມແຮງ.
2. ມີທັງຫຍ້າໃຫ້ແບ້ໄດ້ກິນຕະລອດປີ (3 - 5 ໂຕຕໍ່ 1 ໄລ່)
3. ເປັນບ່ອນຫ່າງໄກຈາກເຂດພື້ນທີ່ປູກຝັງ.
4. ມີການຈັດການເນື້ອທີ່ສຳລັບລ້ຽງແບ້ ແລະ ເນື້ອທີ່ປູກຝັງຢ່າງຊັດເຈນ.
5. ມີແຫລ່ງນ້ຳທີ່ສະອາດໄວ້ໃຫ້ແບ້ໄດ້ກິນ.
6. ມີເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມເຂົ້າເຖິງ.
7. ເປັນບ່ອນທີ່ພະຍາດແບ້ບໍ່ເຄີຍລະບາດມາກ່ອນ.

❖ ຄອກແບ້:

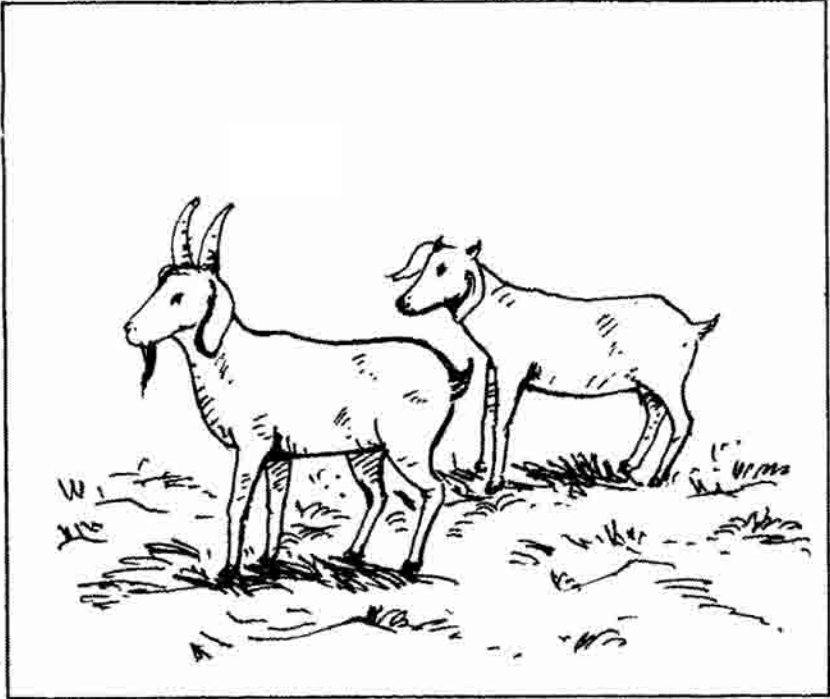
6. ອານະໄມ້ຄອກແບ້ໃຫ້ສະອາດຢູ່ສະເຫມີ ເພື່ອປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອພະຍາດ.
7. ແບ້ແມ່ພັນ ຕ້ອງການເນື້ອທີ່ 1,5 ຕາແມັດມົນທົນຕໍ່ 1 ໂຕ ແລະ ພໍ່ພັນແມ່ນ 2 ຕາແມັດມົນທົນ ຕໍ່ 1 ໂຕ.

1. ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນສູງ, ພື້ນທີ່ນ້ຳບໍ່ຖ້ວມ ຫລືເປັນເນີນ.
2. ລະດັບຄວາມສູງຂອງຄອກແບ້ 1 - 1,5 ແມັດ, ອາກາດຖ່າຍເທົ່າໄດ້ດີ ແລະ ສາມາດເຂົ້າໄປອາໄສໄດ້ງ່າຍ.
3. ມີຂັ້ນໄດເຮັດດ້ວຍໄມ້ ກ້ວາງປະມານ 1 ແມັດ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນເຮັດຮາວ.
4. ຫລັງຄາຄອກແບ້ ມຸງດ້ວຍຫຍ້າ ຫລືຝ້າກໍ່ໄດ້.
5. ມີໄມ້ທີ່ແຂງພໍສົມຄວນຕີອ້ອມທັງ 4 ດ້ານ ແລະ ມີສິ່ງກັນຝົນ ບັງບໍ່ໃຫ້ຝົນສາດເຂົ້າດ້ານໃນ.

ການຄັດເລືອກພໍ່ແມ່ພັນແບ້

ຮູບພໍ່ແມ່ພັນແບ້ (ຜູ້ ແລະ ແມ່)

ການຄັດເລືອກພໍ່ແມ່ພັນທີ່ສັງເກດລັກສະນະພາຍນອກເປັນປັດໃຈຫາອິດຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເຊັ່ນ:

1. ບໍ່ຄວນຄັດເລືອກແບ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຊົານົມ.
2. ຄວນເລືອກແບ້ທີ່ຢ່ານົມແລ້ວ 5-6 ເດືອນ.
3. ຮູບຊົງພາຍນອກ ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນງາມ, ມີຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນກຸ່ມທີ່ມີອາຍຸເທົ່າກັນ, ເພດດຽວກັນ ແລະ ມີອິດທິພົນຈາກຕົວນ້ອຍ.
4. ຮ່າງກາຍສົມບູນ, ຂາຫນ້າ ແລະ ຂາຫລັງແຂງແຮງ ແລະ ຍ່າງຢ່າງສະງ່າຜ່າເຜີຍ.
5. ຂາຫລັງບ່ຽງ ຫລືບຽດເຂົ້າຫາກັນຫລາຍ, ກີບຕີນບໍ່ຍາວຈົນເກີນໄປ
6. ໂຕຜູ້ມີລູກອັນທະ (ຫາ) ສົມບູນຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫລັງບໍ່ແອນຫລາຍ.
7. ລັກສະນະແຂງແຮງວ່ອງໄວ, ຂະຫຍັນຫາອາຫານ, ກິນເກັ່ງ, ແວວຕາສົດໃສບໍ່ເຊື່ອງຊຶມ ຫລືມີລັກສະນະຕິດເຊື້ອພະຍາດ.

8. ແມ່ພັນຕ້ອງມາຈາກແມ່ທີ່ດີ, ຫົວນົມບໍ່ບອດ, ແລະ ໃຫ້ລູກແຜດທຸກໆຄັ້ງ.
9. ບໍ່ເຄີຍມີປະກົດການແຫ່ງລູກ, ໃຫ້ລູກສະຫມ່ຳສະເຫມີ.
10. ລ້ຽງລູກເກັ່ງ, ນິໃສດີ, ບໍ່ຮ້າຍ.
11. ເຕົ້ານົມ, ຫົວນົມງາມ ແລະ ໃຫ້ນົມລູກຢ່າງພຽງພໍ.

ການປະສົມພັນ

- ❖ ຕອນແບ່ງຕົວຜູ້ທີ່ບໍ່ໃຊ້ເປັນພັນ ແລະ ລ້ຽງເປັນແບ່ງຂຸນເພື່ອສົ່ງຂາຍຕະລາດ.
- ❖ ບໍ່ໃຫ້ແບ່ງອາຍຸຕໍ່ກວ່າ 4 ເດືອນ ປະສົມພັນກັນ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ແມ່ຈະເລີນເຕີບໂຕຊ້າ ແລະ ການພັດທະນາຂອງລູກອ່ອນກໍ່ບໍ່ເຕັມສ່ວນ.
- ❖ ອາຍຸແບ່ງໄດ້ 10 ເດືອນ ແລະ ນາໜັກ 16 ກິໂລຂຶ້ນໄປ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ປະສົມພັນກັນ.
- ❖ ແບ່ງພັນເມືອງສະແດງອາການຂຶ້ນເພດໄດ້ຕະລອດປີ. ຜູ້ລ້ຽງສາມາດສັງເກດໄດ້ຄື:

1. ອະໄວຍະວະເພດບວມແດງ.
2. ຍົກຫາງແກ່ວງໄປມາ.
3. ບໍ່ສົນໃຈກິນອາຫານ, ກໍລະນີທີ່ກຳລິງໃຫ້ນົມ ນາໜັກຈະລົດລົງ.
4. ຍອມໃຫ້ແບ່ງໂຕອື່ນຂຶ້ນທັບ ຫລືຂຶ້ນທັບແບ່ງຕົວອື່ນ.
5. ມີນາໜັກເມືອກທີ່ປາກຂອງຊ່ອງຄອດ.

ຜູ້ລ້ຽງຄວນເອົາພັນທີ່ດີມາທັບໄດ້ ຫລັງຈາກແບ່ງເປັນເພດພາຍຫລັງ 2-3 ວັນ.

- ❖ ການປະສົມພັນຂອງແບ່ງຕົວຜູ້ ແມ່ນ 1 ໂຕຜູ້ ຕໍ່ແມ່ 30 - 40 ໂຕ.

ການເກີດລູກ

- ❖ ຜູ້ລ້ຽງຕ້ອງວາງແຜນຄື: ຫລັງຈາກປະສົມພັນຕິດແລ້ວ ແບ້ຈະອຸ້ມທ້ອງ 5 ເດືອນ, ໄລຍະເວລາໃຫ້ນົມລູກ 4 ເດືອນ ແລະ ໄລຍະ ທ້ອງວ່າງອີກ 3 ເດືອນ. ສະນັ້ນຄວນຈັດການຄື:
  1. ໃນຊ່ວງ 3 ເດືອນທຳອິດຂອງການຕັ້ງທ້ອງ ບໍ່ຈຳເປັນເພີ່ມອາຫານຂຶ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ.
  2. ຫລັງຈາກ 3 ເດືອນຜ່ານໄປ ໃຫ້ເພີ່ມອາຫານຂຶ້ນທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ.
  3. ຫລັງຈາກຄອດ ໃຫ້ແມ່ແບ້ກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງພຽງພໍໃນ 2 ອາທິດທຳອິດ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.
- ❖ ໄລຍະແມ່ແບ້ທ້ອງແກ່ ໃຫ້ແຍກໄປຂັງໄວ້ໃນຄອກຄອດທີ່ມີຂະນາດກ້ວາງ ພໍ່ເຫມາະສົມ, ມີພື້ນເປັນດິນ, ຫາເພື່ອງແຫ້ງ ຫລືກະສອບມາປູໃຫ້ແມ່ແບ້ຢູ່ຢ່າງສະບາຍ.

ວິທີການລ້ຽງແບ້

ວິທີການລ້ຽງແບ້ ມີ 4 ວິທີດ້ວຍກັນຄື:

1. ການລ້ຽງແບບປ່ອຍໃຫ້ຫາກິນເອງ.
2. ການລ້ຽງແບບຜູກລ່າມ.
3. ການລ້ຽງແບບຂັງຄອກ.
4. ການລ້ຽງແບບເຄິ່ງຂັງເຄິ່ງປ່ອຍ.

1. ການລ້ຽງແບ້ແບບປ່ອຍ

ເປັນການລ້ຽງແບບງ່າຍດາຍ ແລະ ລົງທຶນຕໍ່າທີ່ສຸດ, ເຊິ່ງມີ 3 ແບບດ້ວຍກັນຄື:

1.1 ແບບປ່ອຍໃຫ້ຫາກິນເອງຢ່າງອິດສະຫລະ:

ເປັນການປ່ອຍແບ້ໄປຕາມທີ່ງ່າຍທີ່ທຳມະຊາດ. ແບ້ຈະຫາກິນອາຫານ ແລະ ປ່ອນພັກຮົ່ມ ຕະລອດຮອດຫາແຫລ່ງນ້ຳກິນເອງ. ວິທີນີ້ ຈະລ້ຽງໄດ້ໃນພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມບໍ່ມີການປູກຝັງ ຫລືປູກພືດຊະນິດຕ່າງໆ.

1.2 ແບບປ່ອຍໃຫ້ຫາກິນເອງແຕ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າຂອງ:

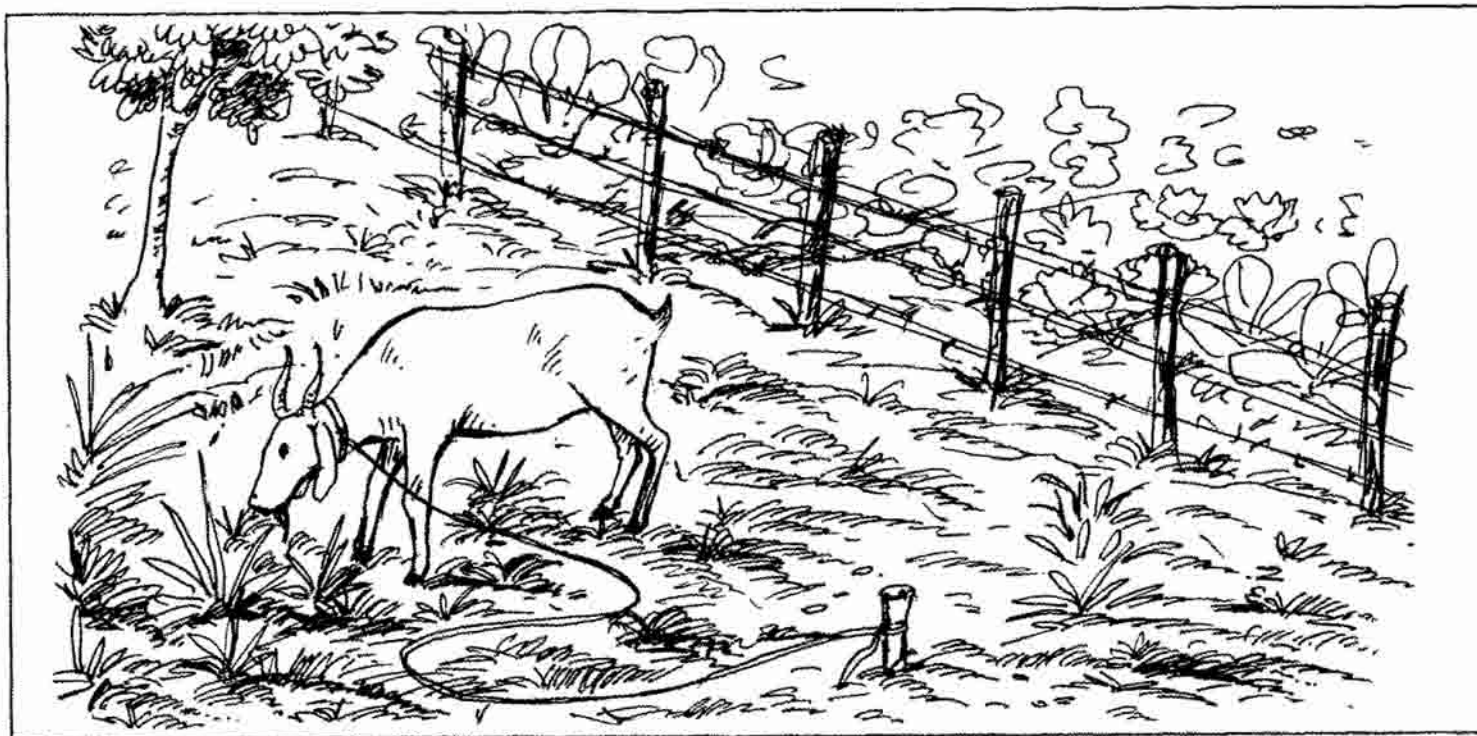
ແບ້ຈະຫາກິນຢ່າງອິດສະຫລະຄືກັບວິທີທີ່ອິດ ແຕ່ເຈົ້າຂອງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມໃຫ້ຮ່ວມກັນຢູ່ເປັນຝູງ ແລະ ຄອຍຕ້ອນໄປຍັງຈຸດຫມາຍທີ່ຕ້ອງການ. ວິທີນີ້ ເຮັດໃຫ້ແບ້ໄດ້ກິນອາຫານທີ່ດີ ແລະ ແຫລ່ງນ້ຳທີ່ດີ.

1.3 ແບບປ່ອຍໃຫ້ທັງຫຍ້າ:

ເປັນວິທີການທີ່ດີກວ່າ 2 ວິທີຂ້າງເທິງຄື: ເຮັດຮົ່ວລ້ອມເດີນຫຍ້າເອົາໄວ້ເປັນລ່ອກ ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ແບ້ເຂົ້າກິນ, ມີການຫາພັນຫຍ້າທີ່ແບ້ມັກກິນມາປູກ, ມີການສ້າງແຫລ່ງນ້ຳໄວ້ໃນເດີນຫຍ້າ. ວິທີນີ້ ເໝາະສຳລັບລ້ຽງແບ້ເພື່ອເປັນການຄ້າ ແລະ ມີຈຳນວນແບ້ຫລາຍພໍສົມຄວນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກຕ້ອງມີການບຳລຸງຮັກສາເດີນຫຍ້າ. ຂະໜາດຂອງເດີນຫຍ້າທີ່ເຮັດເປັນລ່ອກທີ່ເໝາະສົມແມ່ນ 3 - 5 ໂຕ ຕໍ່ໄລ່.

2. ການລ້ຽງແບບສູກລ່າມ

- ເປັນວິທີການລ້ຽງແບບອີກແບບນຶ່ງທີ່ດີ ເພາະມີເນື້ອທີ່ຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ແບ້ໄປຫາລາຍຜົນລະປູກຕ່າງໆ. ຜູ້ລ້ຽງຈະຫາພື້ນທີ່ ທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລ້ວນຳແບ້ໄປລ່າມໄວ້ໃນທີ່ນັ້ນ ໂດຍມີການຍ້າຍເປັນບາງຄັ້ງຄາວ.
- ໃຊ້ເຊືອກຍາວປະມານ 3 - 5 ແມັດ ຜູກຄໍແບ້ ແລະ ຜູກໄວ້ກັບຫລັກ. ການໃຊ້ເຊືອກຍາວເກີນໄປ ເປັນການທີ່ບໍ່ສະດວກໃນພື້ນທີ່ແຄບໆ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເຊືອກທີ່ລ່າມພັນກັນໄດ້.
- ໃນແຕ່ລະວັນ ມີການຍ້າຍບ່ອນລ່າມຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ວິທີການນີ້ ຜູ້ລ້ຽງຕ້ອງຈູງ ຫລືຕ້ອນແບ້ໄປຫາແຫລ່ງນ້ຳ ເພື່ອໃຫ້ແບ້ໄດ້ກິນນ້ຳຢ່າງພຽງພໍ.

3. ການລ້ຽງແບບຂັງຄອກ

ເປັນການລ້ຽງທີ່ຕ້ອງລົງທຶນສູງຂຶ້ນ ເພາະວ່າການລ້ຽງແບບດ້ວຍວິທີຂັງຄອກນີ້ ຈະຕ້ອງຫາອາຫານມາໃຫ້ແບບກິນ ແລະ ຍັງຕ້ອງມີການໃຊ້ແຮງງານ ໃນການໃຫ້ອາຫານ, ຕ້ອງລົງທຶນປູກຫຍ້າທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານອາຫານເຊັ່ນ: ຫຍ້າເນເປງ ແລະ ພືດຊະນິດອື່ນໆເຊັ່ນ: ຖົ່ວ, ກະຖືນ, ຕົ້ນແຄ ເພື່ອໄວ້ເປັນອາຫານເສີມ.

ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ປູກຫຍ້າສຳລັບເປັນອາຫານແບບ ແມ່ນ ຫນ້ອຍ. ຜູ້ລ້ຽງສາມາດລ້ຽງແບບວິທີນີ້ ໄດ້ຈຳນວນ 5 - 6 ໂຕຕໍ່ 1 ໄລ່.

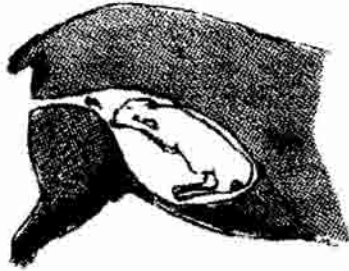
ການລ້ຽງແບບຂັງຄອກ ໄດ້ມີຜົນດີເຊັ່ນ: ແບບສາມາດໄປ ທຳລາຍເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ ແລະ ບໍ່ລົບກວນເພື່ອນບ້ານຂ້າງ ຄຽງ, ບໍ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດໄດ້ງ່າຍຄືກັບລ້ຽງແບບປ່ອຍ. ການລ້ຽງແບບຂັງນີ້ ຈະເໝາະສຳລັບຜູ້ທີ່ມີທຶນ ແລະ ແຮງງານ ພຽງພໍທີ່ຈະລ້ຽງແບບເປັນສິນຄ້າ.

4. ການລ້ຽງແບບເຄົ້າຂັງເຄົ້າປ່ອຍ

ເປັນການປະສົມປະສານລະຫວ່າງວິທີ
ການລ້ຽງແບບຂັງຄອກ ກັບການລ້ຽງ
ແບບປ່ອຍເຂົ້າກັນ ເພາະວິທີການລ້ຽງ
ແບບປ່ອຍນັ້ນ ແບ້ຈະຫາກິນເອງ
ຢ່າງເປັນອິດສະລະ ແລະ ອາດຈະທຳ
ລາຍຜົນລະບູກໄດ້ງ່າຍ ໂດຍສະ
ເພາະໃນລະດູການປູກຝັງ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້
ລ້ຽງຈຶ່ງແກ້ບັນຫາດ້ວຍການນຳແບ້ມາ
ລ້ຽງແບບຂັງຄອກ ໃນຊ່ວງເວລາມີ
ການປູກຝັງ ຫລືໃນລະດູຝົນ. ໃນລະດູ
ບໍ່ມີການປູກຝັງຈຶ່ງປ່ອຍແບ້ໄປຫາກິນ.
ບາງຄັ້ງ ວິທີການແບບເຄິ່ງລ່າມ ແລະ
ເຄິ່ງປ່ອຍ ກໍ່ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວິທີການ
ລ້ຽງແບບເຄິ່ງຂັງເຄິ່ງປ່ອຍຄືກັນ.

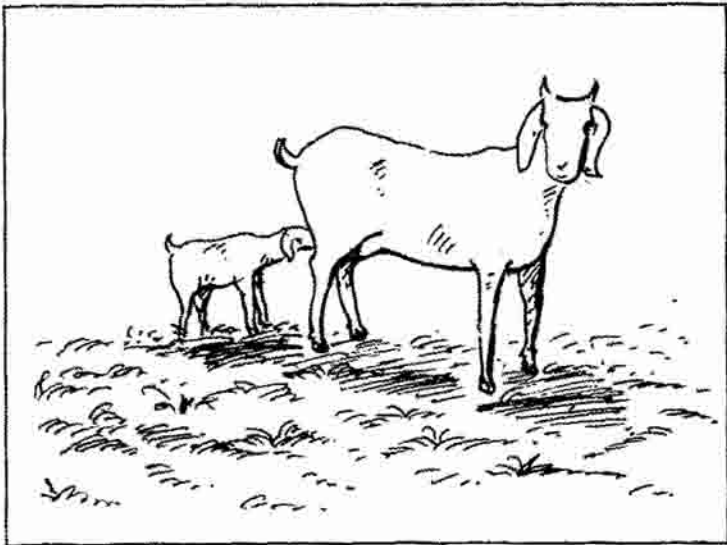

ການລ້ຽງດູແບ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຄອດ

- ແມ່ແບ້ໃຊ້ເວລາອຸ້ມທ້ອງປະມານ 150 ວັນ ຫລື 5 ເດືອນ.
- ເມື່ອແມ່ແບ້ຄອດລູກແລ້ວ ໃຫ້ໃຊ້ນົ້ວມືແຍ່ກະຕຸ້ນທີ່ລິ້ນຂອງລູກແບ້ ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ຕ່ອມນ້ຳລາຍເຮັດວຽກ. ຄວນໃຫ້ລູກແບ້ຢູ່ໃກ້ແມ່ ເພື່ອໃຫ້ແມ່ແບ້ເລັຍໂຕລູກແບ້ຈົນແຫ້ງດີ.
- ໃນ 3 ວັນທຳອິດ ໃຫ້ລູກແບ້ໄດ້ດູດນົມຈາກແມ່ ເພື່ອເພີ່ມພູມຕ້ານທານພະຍາດໃຫ້ກັບລູກແບ້. ຖ້າແມ່ແບ້ ບໍ່ສົມບູນ ຄວນຍ້າຍລູກແບ້ໄປກິນນົມຈາກແມ່ອື່ນທີ່ຄອດໃນເວລາໃກ້ຄຽງກັນກໍໄດ້.
- ຖ້າລູກແບ້ອ່ອນແອ ກໍ່ອາດໃຫ້ກິນນົມຜິງລະລາຍນ້ຳໃຫ້ກິນກໍໄດ້.
- ແອບໃຫ້ລູກແບ້ກິນອາຫານຫຍາບໄປນຳ ເພື່ອໃຫ້ລູກແບ້ ມີການປັບຕົວ ແລະ ກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການພັດທະນາກະເພາະອາຫານ.

- ໃຫ້ລູກແບ້ຢ່າງຫລິ້ນຕາມເດີນຫຍ້າ ເພື່ອໃຫ້ແຂງແຮງ ແລະ ມີໂອກາດໄດ້ຮັບແສງແດດ.
- ອາຍຸໄດ້ 3 ເດືອນ ຫລືຫລາຍກວ່ານັ້ນ ບໍ່ຄວນໃຫ້ລູກແບ້ກິນນົມຕໍ່ໄປ ເພາະການຢ່ານົມ ຈະເຮັດໃຫ້ແມ່ແບ້ຂຶ້ນເພດໄວ ແລະ ສາມາດປະສົມພັນໄດ້ໃນເວລາອັນສັ້ນໆ.
- ຖ້າປ່ອຍໃຫ້ເຊົານົມຕາມທຳມະຊາດ ຈະເປັນຜົນເສັຍຕໍ່ແມ່ແບ້ ເພາະເຮັດໃຫ້ແມ່ແບ້ຈ່ອຍ ແລະ ຄຽດ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນໃຫ້ຢ່ານົມເມື່ອລູກແບ້ອາຍຸໄດ້ 3 ເດືອນ.
- ພາຍຫລັງຢ່ານົມແລ້ວ ໃຫ້ແຍກລູກອອກລ້ຽງກຸ່ມນຶ່ງຕ່າງຫາກ ແລະ ແຍກກຸ່ມລູກແບ້ຕົວຜູ້ ແລະ ຕົວແມ່ອອກຈາກກັນ ເພາະລູກແບ້ຈະມີການປະສົມພັນກັນກ່ອນໄວກະສຽນ.
- ລູກແບ້ ທີ່ຢ່ານົມໃຫມ່ຕ້ອງໃຫ້ກິນຫຍ້າທີ່ມີຄວາມສົມບູນ ແລະ ງອກງາມກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ແບ້ ປັບຕົວເຂົ້າກັບອາຫານຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.

ວິທີການຕອນແບ້ຜູ້

- ແບ້ຜູ້ 1 ໂຕສາມາດຄຸມຝຸງໂຕແມ່ໄດ້ 30 - 40 ໂຕ. ສະນັ້ນ ຕ້ອງຕອນແບ້ຕົວຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນພໍ່ພັນອອກໃຫ້ຫມົດ ໃນກະລະນີທີ່ຈະລົງຮ່ວມກັນ.
- ແບ້ຕົວຜູ້ທີ່ບໍ່ໃຊ້ເປັນພໍ່ພັນ ເມື່ອຜ່ານການຕອນແລ້ວກໍ່ຈະເກີດຜົນດີຕາມມາອີກຫລາຍດ້ານ: ຊ່ວຍລົດກິ່ນສາບຂອງຂີ້ນ, ມີນ້ຳຫນັກລາຍຂີ້ນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງແບ້ກໍ່ຈະດີຂຶ້ນດ້ວຍ.
- ການຕອນແບ້ໂດຍທົ່ວໄປມີ 4 ວິທີຄື:
  1. ໃຊ້ມືດຜ່າເອົາລູກອັນທະອອກທັງ 2 ຂ້າງ ແລ້ວໃຊ້ຢາຂ້າເຊື້ອ ແລະ ຍາຮັກສາຮອຍແຜທີ່ຜ່າໃຫ້ແຜດີໂດຍໄວ (ເປັນວິທີທີ່ຊາວບ້ານໃຊ້ກັນຕອນສັດທົ່ວໄປ).
  2. ໃຊ້ເຫລັກເຜົາໄຟຈີ່ ຫລືນາບດ້ານຂ້າງນອກຂອງຖົງອັນທະ.
  3. ໃຊ້ຢາງຂະຫນາດນາດນ້ອຍຫັດສ່ວນເທິງລູກອັນທະໄວ້ ໃນຄະນະທີ່ລູກແບ້ຍັງນ້ອຍ (ເປັນວິທີທີ່ບໍ່ດີ).
  4. ໃຊ້ຄືມຕອນສັດ (ຄືມເບຣດີໂຊ) ຫນົບທີ່ສ່ວນເທິງຂອງຖົງອັນທະ ເພື່ອຕັດສາຍຮັງລູກອັນທະ ຮ່ວມທັງທ່ຽງເຊື້ອ. ວິທີນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ທ່ຽງເຊື້ອຕັດຂາດ ໂດຍທີ່ຖົງອັນທະ ແລະ ລູກອັນທະຍັງຄົງຢູ່. ເຊິ່ງເປັນວິທີທີ່ງ່າຍກວ່າ 3 ວິທີທຳອິດ ແລະ ບໍ່ທໍລະມານສັດ.

ວິທີການໃຫ້ອາຫານແບບແຕ່ລະລຸ້ນ

ຊະນິດຂອງແມ່	ຊະນິດຂອງອາຫານທີ່ໃຫ້	ປະລິມານໃຫ້ກິນ
<ul style="list-style-type: none"> • ພໍ່ພັນແມ່ (ປົກກະຕິ) 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າສົດ 	<ul style="list-style-type: none"> - ປ່ອຍ ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່
<ul style="list-style-type: none"> • ພໍ່ພັນ ໃນເວລາປະລິມໝັ່ນ 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າສົດ - ພືດເມັດ (ສາລີ, ອື່ນໆ) 	<ul style="list-style-type: none"> - ປ່ອຍ ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່ - ເສີມ ໃຫ້ກິນ ວັນລະປະມານ ເຄິ່ງກິໂລ ຕໍ່ໂຕ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແມ່ແມ່ (ປົກກະຕິ) 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນຂີ້ໄດຂໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ: <ol style="list-style-type: none"> 1. ຫຍ້າສົດ. 2. ຫຍ້າສົດ. ພືດເມັດ (ສາລີ, ອື່ນໆ) 3. ຫຍ້າແຫ້ງ. ຮຳປະສົມກັບເມັດພືດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ໃຫ້ກິນວັນລະ 250 ກຽມຕໍ່ໂຕຕໍ່ມື້. - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ຮຳ 100 ກຽມ ແລະ ພືດເມັດ 200 ກຽມ ພາຍໃນ 2 ວັນ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແມ່ໂລຍະອູ່ມທ້ອງ / ຖືພາ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນຂີ້ໄດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. <ol style="list-style-type: none"> 1. ຫຍ້າສົດ. 2. ຫຍ້າແຫ້ງ 3. ຕົ້ນສາລີ ຫລືເຂົ້າຟ້າງສົດ ເສີມດ້ວຍກາກຖົ່ວລົງ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່ວັນລະປະມານ 5 ກິໂລ. - ໃຫ້ກິນວັນລະ 2 - 3 ກິໂລ ຕໍ່ໂຕ. - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ໃຫ້ກິນວັນລະ 50 ກຽມ ຕໍ່ໂຕ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແມ່ຖືພາກ່ອນເກີດ 6 ອາທິດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າສົດ. - ພືດເມັດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນວັນລະ 7 ກິໂລ ຕໍ່ໂຕ. - ໃຫ້ກິນວັນລະ 200-250ກຽມຕໍ່ໂຕ.

<ul style="list-style-type: none"> • ແບ່ງເກີດລູກໃຫມ່ໆໃນ 3 ວັນທຳອິດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າແຫ້ງ. - ຮຳ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ໃຫ້ກິນນ້ອຍໆປະມານ 100 ກຽມ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ່ງເກີດລູກໄດ້ 4-7 ວັນ 	<ul style="list-style-type: none"> - ພຶດຕະກູນເມັດ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນວັນລະປະມານ 200 ກຽມ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ່ງໄລຍະລົງລູກ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນຂີ້ ໂຕຂໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ: 1. ຫຍ້າສົດ. ພຶດເມັດຕ່າງໆ. 2. ຫຍ້າແຫ້ງ. ພຶດເມັດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ວັນລະປະມານ 1 ກິໂລຕໍ່ໄຕ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ່ງໄລຍະຢ່ານົມ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນຫຍ້າສົດ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່.
<ul style="list-style-type: none"> • ລູກແບ່ງຢ່ານົມແລ້ວ 3 - 3,5 ເດືອນ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າສົດ. - ເມັດພຶດຕ່າງໆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ວັນລະ 200 ກຽມຕໍ່ໄຕ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ່ງຂຸນ (ແບ່ງກຽມສົງຂາຍ) 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າແຫ້ງ. - ອາຫານເຂັ້ມຊຸ່ນ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນວັນລະ ເຄິ່ງກິໂລ ຕໍ່ໄຕ. - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່.

ອາຫານເຂັ້ມຊຸ່ນ: ສາລີ

20 ສ່ວນ.

ຮຳ

20 ສ່ວນ.

ກາກນ້ຳຕານ

10 ສ່ວນ.

ຕົ້ນຖົ່ວແຫ້ງປົດ

40 ສ່ວນ.

ກາກຖົ່ວເຫລືອງ

10 ສ່ວນ.

ການນຳໃຊ້ວັດຖຸທ້ອງຖິ່ນຜະລິດກ້ອນເກືອແຜ່ທາດ

ກ້ອນເກືອແຜ່ທາດປະກອບດ້ວຍເກືອ ແລະ ແຜ່ທາດຕ່າງໆ. ເມື່ອແປໄດ້ກິນ ເຮັດ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ດີ, ໃຫ້ນຳນົມສູງ, ກະດູກແຂງແກ່ນ ແລະ ຕົ້ນທານຕໍ່ການແຕກຫັກໄດ້. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງເຮັດໃຫ້ແບບໍ່ແຫ, ກັບມານອນຄອກທຸກມື້ ເຊິ່ງເປັນການກວດກາຕິດຕາມໄດ້ງ່າຍ.

ສ່ວນປະກອບ:	ກະດູກບົດ	4 ສ່ວນ
	ເກືອກິນ	2 ສ່ວນ
	ດິນໄໝ	1 ສ່ວນ

ວິທີເຮັດ:

1. ນຳເອົາກະດູກໄປເຝົ້າໄຟໃຫ້ກາຍເປັນສີຂາວໆ, ນຳເອົາໄປຕຳໃຫ້ມຸ່ນໆ ແລ້ວຕອງເອົາແຕ່ອັນເປັນຝຸ່ນ ຈຳນວນ 4 ສ່ວນ.
2. ນຳເອົາດິນໄໝປະຕຳໃຫ້ມຸ່ນໆເຊັ່ນກັນ ແລະ ຕອງເອົາແຕ່ອັນເປັນຝຸ່ນ ຈຳນວນ 2 ສ່ວນ.
3. ປະສົມສ່ວນປະກອບດັ່ງກ່າວໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ ໂດຍເຕີມນ້ຳລົງເທື່ອລະຫນ້ອຍໃຫ້ພໍດີນັ້ນໜຶ່ງ.
4. ຖອກລົງໃສ່ຖ້ວຍທີ່ເຈາະຮູເປັນບ່ອນໜ້ອຍໆເພື່ອ ໃຫ້ນ້ຳໄຫລຊຶມຕ່ານ ແລະ ປະໄວຫລາຍມື້ ຈົນກ່ວາຈະກາຍເປັນກ້ອນແຂງ.
5. ແກະເອົາແຕ່ກ້ອນເກືອແຜ່ທາດດັ່ງກ່າວໃຫ້ແບບກິນເປັນປະຈຳ ເຮັດ ໃຫ້ແບບສາມາດຕົ້ນທານຕໍ່ການແຕກຫັກຂອງກະດູກໄດ້.

ການນຳໃຊ້ວັດຖຸຫ້ອງຖິ່ນໝະລິດກ້ອນເກືອແຮ່ທາດ.

